

Мо, тоҷикони мукими Эрон, аз васоити ахбори омма дарёфтем, ки якчанд нафар рохбарону фаъолони ташкилоти террористӣ– экстремистии Хизби нахзати исломӣ гирдиҳамоие дар назди Сафорати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Берлин ташкил кардаанд. Гарчанде ки амалҳои худро зери пушиши созмони ба ном “Кумитаи шаҳрвандии наҷоти гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсии Тоҷикистон” анҷом медиҳанд, аммо дар асл ҳамон “нахзатиҳо” ва “кабирисифатҳо”-и қадимиянд, ки террорист шинохта шудаанд.

Онҳо як бор ҳамин гуна гирдиҳамоиҳоро соли 1992 ташкил карда буданд ва натиҷааш он шуд, ки дар кишварамон ҷанги дохилӣ сар заду боиси кушта шудани зиёда аз 150 ҳазор шаҳрвандон ва бехонумон гардидани ҳазорон нафар гардид. Хамааш аз ҳамин гирдиҳамоии разилони нахзатӣ сар шуда буд. Аввал як қисми мардумро бо роҳи таблиғоти ифротгароёнашон гумроҳ карда, дар майдон ҷамъ оварданд. Баъд ба даст аслиҳа гирифтанду ба катлу террор ва горагари даст заданд. Меҳостанд бо роҳи зурӣ ҳокимияти сиёсиро ба даст оранду тибқи дастури хоҷагони хориҷашон сохти давлатдорӣ кишварамонро тағйир диҳанд. Яъне меҳостанд озодӣ мардумро ба гуломӣ, дунявияту демократияро ба зулмоту истибдод иваз намоянд. Хар қасе ақидаи ба онҳо муҳолиф дошт, мавриди таъқибу фишор қарор медоданд ва нобудаш мекарданд.

Аммо неруи аҳримани нахзатӣ он замон рӯҳияи озодихоҳӣ ва тараккиписандии мардуми огоҳи кишварамонро шикаста натавонист. Бехтарин фарзандони бо нангу номуси миллатамон бар зидди ин душманони бадхоҳ ба мубориза бархостанд. Мардум дар атрофи сиёсати хирадмандонаи Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон муттаҳид гардид ва оқибат дар мубориза бар душманони нахзатӣ ва хоҷагони онҳо голиб омад.

Имрӯз дар Тоҷикистон сулҳу оромӣ ҳукмфармош ва ҳама сокинон бо рӯҳияи баланди созандагӣ барои ободтар кардани ватани худ ва бехтар сохтани зиндагӣ заҳмат мекашанд. Маҳз баъди заиф гардидани ТТЭ ХНИ ва аз сахнаи сиёсӣ дур шудани он шароити мувофиқ барои пешрафту тараккии кишварамон ба миён омад. Аммо нахзатиҳо пешрафии Тоҷикистонро намехоҳанд. Сиёҳдилию бадхоҳии онҳо аз навиштаҳои онҳо, ки дар расонаҳои ифротӣ худ паҳн мекунанд, баръало маълум аст. Бо ташкили гирдиҳамоӣ мақсаддоранд, ки номи кишварамонро бадном кунанд. Онҳо ба Ҳукумат тухмат мекунанд, ки гӯё дар кишварамон зиндониёни сиёсӣ мавҷуд аст, лекин “зиндониёни сиёсӣ”-и мегуфтаи онҳо дар асл ҳамон ҷинояткорон ва «доиш»-ҳои нахзатиянд.

Айни замон мардуми Тоҷикистон ва аксарияти шаҳрвандони дар хориҷ буда дигар вазъиятро хуб медонанд ва аз максаду мароми бадхохонаи нахзатиҳо огоҳанд. Аз ин рӯ, кӯшишҳои фаъолони нахзатӣ барои расидан ба максадҳои худ бо роҳи доир кардани гирдиҳамой дар Берлин беҳудаанд. Ин гирдиҳамой не, балки чамъомади ҳешовандону пайравони Кабирӣ ва чанд нафари аз ҷиҳати молиявӣ ба вай вобаста мебошад. Хар тоҷику тоҷикистониё, ки заррае Ватану миллаташро дӯст медорад, ҳаргиз ба ин чамъомади душманон ва бадхохони Тоҷикистон ҳамроҳ намегардад.

Аз ин лиҳоз, Чамъияти тоҷикони Эрон баргузорию ин гирдиҳамойро дар Берлин аз ҷониби тӯдаи «кабирисифатҳо»-и палид ва Ҳукумати Олмонро барои иҷозат додан ба ин ҷорабинӣ маҳкум менамояд ва муқобили сухан гуфтани онҳо аз номи тоҷикони обрӯманди Аврупо мебошад. Инчунин, аз тамоми тоҷикистониёни муқими Олмон даъват карда мешавад, то ба кирдорҳои игвоангези ин тӯдаи нобакор фирефта нашаванд ва пайрави Пешвои муаззами миллат бошанд.

ЧАМЪИЯТИ ТОЧИКОНИ ЭРОН

10 декабри 2018